

„vethart”, of „weakened heart” enz. met hypertrophie en latere degeneratie van het linker hart behooren volgens hem tot deze primaire „arteriosclerose”: later kunnen dan de verschijnsels van de secundaire „Sclerose der Nieren” volgen. Met „Arteriosclerose” en „Sclerose der Nieren” wil LEYDEN n.l. dit ziekteproces aanduiden.

Dat op nierlijden kan volgen hypertrophie van den linker ventrikel van het hart en verhooging van de arterieele spanning, is een feit; de verklaring is tot nog toe onbekend. LEYDEN meent, dat de nier door vermindering of vermeerdering van de watersecretie op de chemische samenstelling van het bloed, op de hoeveelheid bloed en op de drukking in de arteries moet werken en aldus als een regulator van de drukking van het bloed kan worden beschouwd: „mit Hülfe dieser Hypothese erklärt sich das Zustandekommen der Herzhypertrophie bei Nierenschrumpfung.” Het is duidelijk, dat LEYDEN hierin zich zelve bedrogen heeft door het gebruik van te veel en te groote woorden. Sluiting van vier van de grootste arteries verhoogt de drukking in de aorta niet, belangrijke vermeerdering van de hoeveelheid bloed, bijv. door transfusie, evenmin: dat de nier regulator is van de drukking van het bloed in de aorta is dus nog slechts een woord, dat nog beteekenis moet verkrijgen en dus beter niet gebruikt wordt.

De typische veranderingen in de nier gedurende de zwangerschap zijn volgens LEYDEN slechts zwellings- en korrelige degeneratie van het epithelium der nier, die wel de nier groot en wit kunnen maken, maar na den partus spoedig in genezing kunnen overgaan. Hij bestrijdt, volkomen terecht (Ref.), dat veneuse hyperaemie de oorzaak zou zijn van het proces. De veranderingen van het epithelium zouden kunnen samenhangen met belemmering van de afvloeiing van de urine door de ureteren (zooals onze landgenoot HALBERTSMA zich reeds voor vele jaren voorstelde).
T.

EENE BIJDEAGE TOT DE VERLAMMING DOOR SCHRIK levert BRIEGER (*Zeitschrift f. Klin. Med. II*). Eene 23jarige syphilitische prostituée, 's avonds van een bal thuiskomende, struikelde over een beschonken man en schrikte daardoor zeer sterk. Eenige uren later bemerkte zij, na koude rillingen, totale paralyse en anaesthesie van de benedenextremiteten en van de blaas en van het rectum. In den beginne konden geene reflectiebewegingen worden opgewekt, later waren zij zeer sterk. Eene volkomene anaesthesie bleek zich ontwikkeld te hebben beneden eene lijn, getrokken door den proc. spin. van den 2den lendenwervel, de spinae ossis ilei sup. ant. en ongeveer 2 ctm. onder den navel. Niettegenstaande eene zorgvuldige verpleging ontwikkelde zich 14 dagen na het begin van het lijden decubitus, die door etterige spinale en cerebrale meningitis den dood tengevolge had, 30 dagen na de schrik. De oorzaak der verlamming van het gevoel en van de beweging bleek te zijn eene myelitis transversa, die zich naar boven had uitgebreid. De oorzaak der myelitis zoekt BRIEGER in eene arterieele anaemie, het gevolg van den schrik door tusschenkomst van de vasomotorische zenuwen.
T.

DE AANWIJZINGEN VOOR DE GASTROTOMIE BIJ